

[Kristen Østergaard.]

mænd, der har forberedt denne lovgivning, selvom jeg dog vil foretrække, at noget af rosen venter, til vi ser lovens virkninger i praksis.

Med henblik på at opnå de opstillede formål må det nok indrømmes, at det som helhed betragtet er en god lovgivning. Sådan ser det ud på forhånd. Men det må kraftigt understreges, at hvorvidt loven får den tilsigtede succes beror på administrationen af loven. Lovens princip, at decentralisere vigtige myndigheder til de nye amter, er udmærket og også den eneste udvej, men jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om visse erfaringer fra vinterens møder, hvor jeg har redegjort for denne lovgivning og dens hensigter. Ved disse møder er der kommet umådelig mange betænkeligheder til udtryk, især fordi man frygter, at amternes administration og ekspedition af sagerne vil være lige så urimelig langsommelig, som der kendes eksempler på fra centraladministrationens behandling af sagerne, og man må sige, at det ville være yderst kedeligt, hvis disse bange anelser skulle komme til at gå i opfyldelse. Jeg nævner det, for at det kan være en medvirkende spore til, at de nye amtsmyndigheder opper sig i administrationen af denne lov. Det er nu op til amterne at anvende loven. Jeg vil så til slut udtale håbet om, at amtsmyndighederne vil administrere denne lovgivning let og gnidningsfrit og fuldt ud i den ånd, hvori den er givet, og dermed skal jeg anbefale ministerens ændringsforslag og lovforslagene til videre behandling.

Svend Haugaard: Først nogle bemærkninger til de af S og SF stillede ændringsforslag.

Hvad lån fra bolig- og byggefonden til vanskeligt stillede kommuner angår, er vi naturligvis helt klar over, at der ikke mindst i en overgangsperiode kan komme meget betydelige vanskeligheder for kommunernes finansiering. Med tiden kan der vel blive tale om nogle penge via frigørelsesafgiften, men i øvrigt er det allerede sådan, at statens bolig- og byggefond har mulighed for at give lån, hvor der ikke er anden finansieringsmulighed. Det er altså et spørgsmål om penge og ikke bare om vilje. Som sagen ligger, må vi se tiden an, og viser der sig alt for store vanskeligheder med at klare dette spørgsmål, er vi nødt til at tage det op

igen, og vi er i hvert fald velvillige over for et forsøg på at finde en mulig løsning.

Det andet ændringsforslag om, at man ønsker indsat „herunder særligt fredningsmyndighederne“, har jeg lidt sværere ved at forstå; jeg forstår ikke rigtig det forstærkende heri. Der står i det oprindelige forslag, at boligministeren kan give nærmere regler for amtsrådets og byudviklingsudvalgets samarbejde med andre myndigheder, og nu vil man altså have, at det særlig skal være fredningsmyndighederne. Det er da ikke mere forpligtende. Skulle det være forpligtende, måtte man da ændre „kan“ til „skal“, så vidt jeg kan se. Jeg føler mig mere tiltalt af ministerens løfte til udvalget om at fastlægge en forretningsgang imellem bolig- og kulturministeriet, så man på den måde sikrer, at fredningsinteresserne bliver tilstrækkeligt tilgodeset.

Med hensyn til det tredje ændringsforslag angående erstatning, sagde jeg ved første behandling, at mit parti meget gerne ønskede, at reglerne om erstatning skulle administreres meget nøje, og dette ønske om at stå ret stærkt over for krav om erstatning fastholder vi stadig væk. Spørgsmålet har været rejst i udvalget især med henblik på det tilfælde, hvor ejeren af en ejendom i en landzone, der ligger lige op til en byzone, kunne skele lidt over til naboen inden for byzonens grænse. Jeg kan her tilslutte mig ministerens svar, som går ud på, at uanset beliggenhed skal der kun gives erstatning ud fra den faktiske anvendelse den 13. november 1968 ved lovforslagets fremsættelse. Når det er sagt stærkt og klart på denne måde, føler jeg ikke, at der er nogen grund til ændringsforslaget. Der er faktisk her ikke skelet til forventet udnyttelse. Derimod er det klart, at den tidsfrist, der indsættes, må gå fra lovens ikrafttræden og 6 måneder frem.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg betragter det som noget helt selvfølgeligt, at der ikke kan blive tale om erstatning for betalt ejendoms-skat efter hidtidig vurdering, selv om man nu efter bondegårdsreglen får en anden vurdering og dermed en lavere beskatning.

Til lovforslaget om byplaner og det ændringsforslag, oppositionen har stillet hertil, vil jeg gerne sige, at den samlede virkning af de nye jordlove forekommer mig at være en betydelig forbedring af mulighederne for